

Тема броја: Школа у блиској будућности

број 13

Јун

Даривања

Срешћемо се тако, ви и ми, драги наши октобарци, поново у септембру, са новим изазовима, новим кључевима и решењима загонетке. Ми, наставници, мислећи да смо пронашли начин да победимо досаду, лењост духа, шарене лаже и све оно што вас успорава, а ви, сигурни да ће и нова школска година, а досадна, брзо проћи. И опет ће свако терати по старом...

Како је мило и добро бар за трен и осмех вратити време у којем смо ми били деца и уживали у дружењима, шетњама, детињству које се памти, свицима које смо стављали у флашу и њима обасјавали тамне вечери, трешњама модрим што у уснама горе, кукурузима што се пеку на улицама, и слободи и небу, ухваћеном у шаку, у пору, у око.

И сетимо се сваки пут када вас погледамо, уђемо у учионицу, своје младости и детињства и опет га проживљавамо заједно са вама. На томе смо захвални, али ћутимо истину коју знамо.

У себи увек остати дете, полетно, нежно, и трагати, стално трагати, за новим, страсно учити и тако никада нећете престати да растете и да желите.

Соња Ђорђевић-Јоцић

2019

Тема броја: Школа у блиској будућности

Драги читаоци,

Удруженим снагама успели смо да саставимо тринаести број *Фењера*. У њему ћете и гледати и читати како би по замислима наших ученика и наставника требало да изгледа школа у не тако далекој будућности. На страницама *Фењера* налазе се ђачки планови о томе која би то техничка иновација могла да побољша (или погорша) квалитет наставе, као и фотографије часова који, уверићете се, помало одударају од оних на које смо сви ми навикли. Све у складу са темом броја. Уживајте!

Наша редакција током рада на тринаестом броју Фењера.

Тема броја: Школа у блиској будућности

Таблет и настава

Данас се све брзо развија, технологија и образовање поготово. Да би образовање било савремено и занимљиво, било би добро да ђаци користе ТАБЛЕТ. Са њиме бисмо могли брже писати, брисати, радити контролни, блиц контролни. Помоћу ових електричних енциклопедија ученици би могли заменити сто књига за један једини таблет. Учење уз интернет и разне апликације би помогло у савладавању лекција. Уз помоћ пројектора би решили задатак на табли. Брзо се повеже пројектор и таблет и радимо задатак на месту, а то се појављује на табли. Торба би била пуно лакша, јер таблет није много тежак.

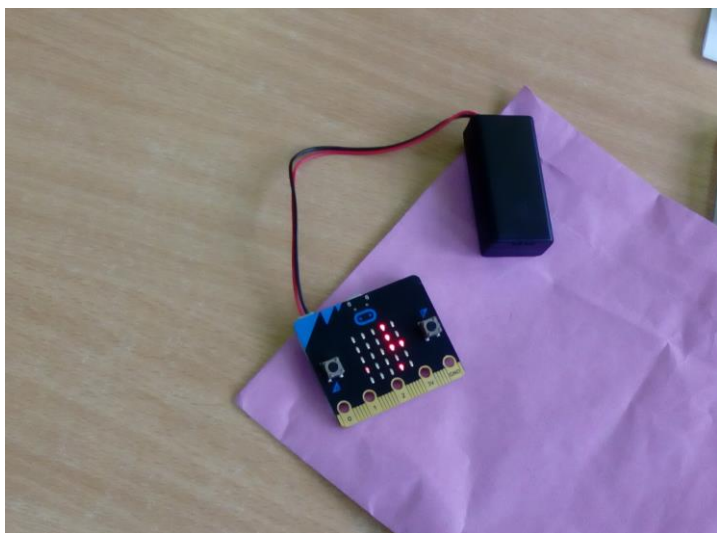
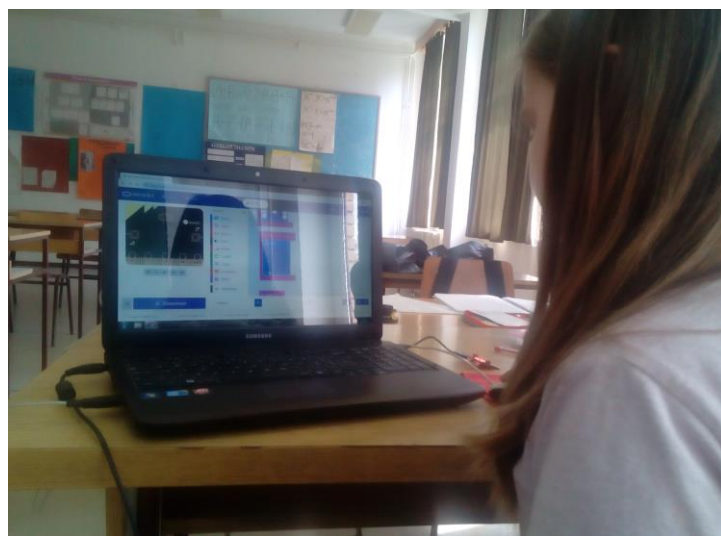
Нажалост, овакви уређаји имају и мане. Нису сви ученици у могућности да имају интернет код куће. Понекад технологија закаже. Као и телефону, и таблету се батерија испразни. Шта ако се испразни баш на часу, шта онда? Скупља и боља варијанта је ТАБЛЕТ И ОЛОВКА. Тако би прваци научили да пишу, а остали не би заборавили.

Час са таблетом би више заинтересовао ђаке од обичних књига. Деца проводе доста времена на таблету, телефону, рачунару, а са њима би за то време и научили много ствари.

Рената Ђанић,
6.6

Ево једног часа српског језика као нематерњег у 2.б разреду. Користили смо **micro:bit** уређај како би ђаци лакше научили штампана слова ћирилице. У едитору смо писали слова, а micro:bit нам је пружио резултат. Уз учење слова 2.б је направио храбар, али одлучан корак ка програмирању.

Тема броја: Школа у блиској будућности

САЈАМ НАУКЕ 2019

Тема броја: Школа у
блиској будућности

У петак, 10. маја, у ОШ „22. октобар” у Бачком Моноштору одржан је школски Фестивал науке – демонстрација ученичких умећа да знања стечена у настави, ваннаставним активностима и сопственим ангажовањима, уз неизбежна усмерења својих наставника, прилагоде знатижељним очима вршњака, млађих другара, моношторских предшколаца, родитеља и свих заинтересованих мештана. Разнолики огледи уз разумљива образложења, демонстрирани од стране ученика, учинили су овај мали Фестивал науке радо организованим подухватом моношторских основношколаца. Посебно интересантни били су огледи и области биологије, физике, хемије и познавања природе. Менторство над тим огледима имали су наставници Срђан Плавшић и Милена Зетовић, а са млађим ученицима припремале су се учитељице Иванка Кустурин, Лидија Маринковић, Љиља Пашић и Драгана Галовић. Код најмлађих посетилаца велико одушевљење изазвао је оглед под називом „Хемијска бомба”, а били су интересантни и огледи „Ексер који лебди”, „Магнетно поље и магнетизам”, „Теслин трафо”, „Тајне поруке”, „Вулкан”, „Фараонова змија”, „Магично млеко”, „Дух из боце”, „Ватрени мехурћи”, „ Транспирација”... Жеља моношторских ученика и наставника је да овај догађај прерасте у традиционалну школску манифестацију на којој би угостили и своје другаре из осталих основних школа сомборске општине.

Тема броја: Школа у блиској будућности

Техничка иновација која би у блиској будућности променила наставу

Није било тешко смислити шта је то што би нам олакшало и променило наставу.

Сви ми добро знамо колико књига морамо сваки дан да носимо на својим леђима, а знамо и колико су те књиге и свеске тешке за нас. Једноставније и пуно лакше би нам било кад бисмо могли поједноставити све то са једним таблетом. Тај би уређај сваки ђак користио уместо књига и свеска као до сад. Помоћу таблета сваком ученику би све информације биле доступне на једном месту. Домаћи задаци би били урађени у школи и ми сви бисмо имали више слободног времена за друге активности током дана. Тако бисмо били много задовољнији у школи. Да не бисмо заборавили да пишемо, носили бисмо једну свеску у којој бисмо вежбали.

Проблем који би требало решити је проблем зрачења.

Научили смо у школи да би се и та невоља могла спречити кад бисмо набавили неке филтере за екран. То је скупо, засад, али ако би таблет ушао у ширу употребу, можда би и то постало доступно.

Све ово је корисно, али и захтевно по питању финансија. Надамо се, међутим, да ће ова добра идеја да се у стварности и оствари. Да не би била само један састав.

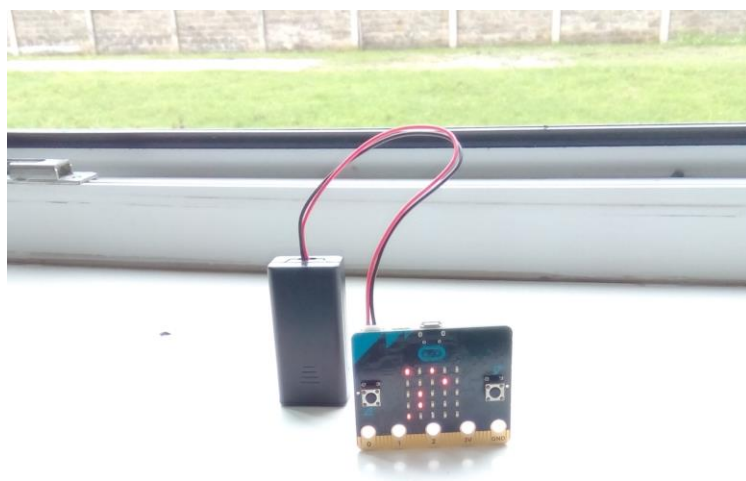
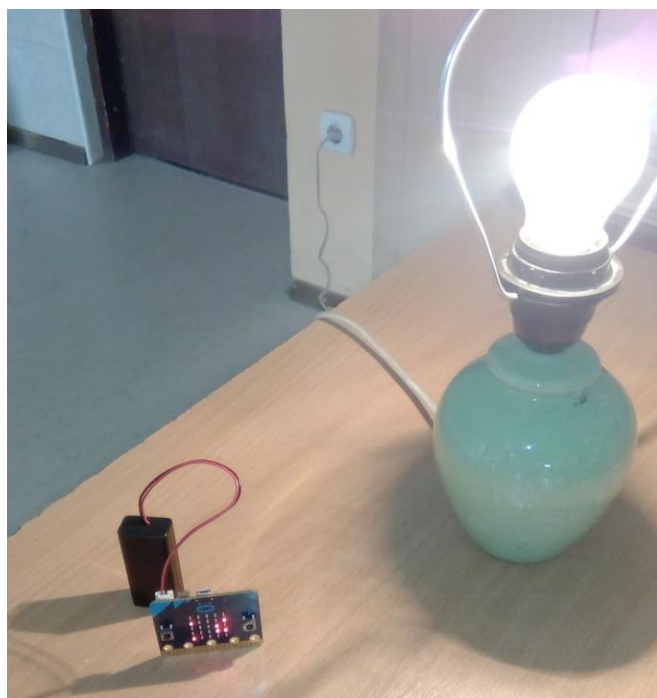
Миа Шимунов, 6.б

Мерење температуре на часу физике

Тема броја: Школа у
блиској будућности

*На часу физике ученици су мерили температуру у различитим условима и то уз помоћ **micro:bit** уређаја.*

Technology

Тема броја: Школа у
блиској будућности

My name is Miloš Stojić. I'm 14 years old and this is my opinion on the future of technology in the classroom.

I think that in the future students in schools won't use notebooks to write in class. Technology has improved so much over the years. Right now in schools we have Electronic Register that teachers use. Before the Electronic Register was introduced in our school, we had regular, paper Registers. Our school has its own website for Electronic Register. Parents can go to that website, log in with their passwords and email addresses and have a look at their children's grades. So, I was thinking that maybe if students got their tablets and not notebooks, it would be the same system as Electronic Registers. Maybe students would have tablets that they could take home if they had homework to do. I think that all students would have different passwords for their tablets and these tablets would only be for schoolwork, there would be no apps that you can install games from. It would be perfect, that way students would only focus on studying in school and not playing games in class.

However, this is only my opinion. I don't know if it will happen, but it would be interesting if it did.

Miloš Stojić, 8.a

слика:
Данило Терзић, 5.а

Тема броја: Школа у блиској будућности

слика: Марко Јовановић, 5.а

Handys und Tablets im Unterricht

Ich bin Marko. Ich bin 12 Jahre alt. Ich gehe in die siebte Klasse.

Wir dürfen keine Handys im Unterricht benutzen. Unsere Schultaschen sind ziemlich schwer, deswegen wäre es praktisch, Handys oder Tablets von Zuhause mitzunehmen. Wir könnten auf diese Weise schneller schreiben. Unsere Prüfungen würden auf unseren Handys sein, und nicht auf einem Blatt Papier. Dann könnten wir zum Beispiel in Serbisch lesen. Alle unsere Bücher würden in einem Handy sein. Mein Rücken tut ziemlich weh, wenn ich aus der Schule komme.

Ich würde gerne Handys oder Tablets im Unterricht benutzen.

Marko Avelovski, 7.a

Обновљиви извори енергије

Тема броја: Школа у
блиској будућности

Обновљива енергија је енергија која је створена из природних извора попут сунчеве светлости, ветра, таласа који су обновљиви.

Енергија Сунца

Сунчева светлост представља извор енергије који је заслужан за повољне климатске услове и постојање еко-система на Земљи. Већина енергије која је доступна на нашој планети долази нам од Сунца. Одговарајућом технологијом можемо искористити овај бесплатан и вечан извор енергије. Коришћењем ове енергије можемо обезбедити топлу воду и струју из обновљивих извора енергије који не емитује штетне гасове, а тиме такође утицати да се климатске промене ублаже.

Соларну енергију примамо у облику светла и топлоте конвертовања у различитим соларним системима. Она се може користити за добијање топлотне или електричне енергије.

Михаел Ибишић, 7.а

слика:
Милана Мијић, 5.а

Тема броја: Школа у блиској будућности

Школа будућности

Пробудио сам се, доручковао и отишао у школу.

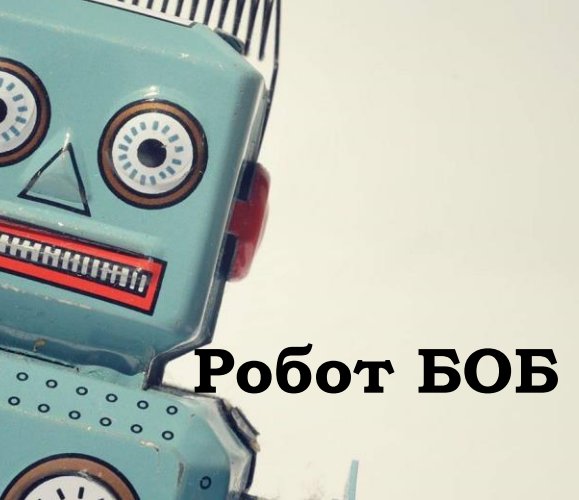
Уместо књига и торбе понео сам таблет. Школа је била цела од метала и лампи које мењају боју, а постојале су и летеће степенице. Уместо наставница и наставника били су роботи и час је трајао тридесет минута. Часови су били краћи, али смо имали десет часова сваки дан. У школу се ишло само понедељком и четвртком, и увек смо ишли послеподне. Контролни су били на компјутеру, а задаци поређани по тежини. Највећа оцена била је три, а најмања један. Разреда више није било осам него пет. Ако неко не би стигао на први час не би могао да уђе у школу.

Једног дана пронашао сам поквареног робота. Имао је неку справу са дугметом на глави. Одлучио сам да га узмем. Кликнуо сам на то дугме и онда сам се пробудио. Схватио сам да је то само сан. Али надам се да ће школа у будућности баш тако изгледати.

Александар Перишкић, 5.а

слика:
Марко Јовановић, 5.а

Робот БОБ

Тема броја: Школа у блиској будућности

Испричаћу вам како ја замишљам школу у будућности, не тако далекој.

Једног јутра сам зачуо аларм, био је то аларм у сну.

Мислио сам да је тај звук био школско звоно, али није. То је био Боб, мој најбољи друг робот, а такође и нека врста слуге. Донео ми је одећу и таблет.

У школи смо учили како да играмо игрице. Био сам добар иако нисам схватао поенту. Зашто играмо игрице? Где све то води? Само стискати неко дугме на екрану, то је бесмислено. Та ужину смо обично имали пицу, а за ужину *тјуб* од мултивитамина.

У школи и ван ње читао сам књиге, а то је било забрањено, моји родитељи и наставници нису ту радњу дозвољавали. Говорили су Играј игрице, али сам у потаји узимао књиге. Родитељи су ме пар пута ухватили и припретили ми казном. Сакривали су од мене књиге у орман, нисам знао шта да радим без њих. Боб ме је *прочитао*. Схватио по мом изразу лица да сам тужан, па је отишао до ормана и нашао књиге. Ту га је пронашла моја мама, а робот Боб се правио да је усисивач. И тако ми је стално доносио књиге, једини мој спас тих дана.

Надам се да у будућности неће превладати само технологија него да ће бити места и за књигу. Овај мој састав је ту да упозори, размислите најпре својом главом и поштујте туђе мишљење.

Филип Перишкић, 5.а

Тема броја: Школа у блиској будућности

Свакодневица у школи 21. века

Прошао је распуст.

Кренула сам у школу са торбом на леђима. Стигавши, наставници су ми рекли да ми за следећи дан неће бити потребна торба, већ само таблет.

У ходнику је било пуно ормарића. Ушла сам у учионицу и видела огромну дигиталну таблу. Разредна је рекла да одсад часови трају пола сата, а контролни ће бити једном годишње. У ствари, провераваћемо се стално, али кроз један опуштени разговор. Сваког дана ћемо имати четири часа.

После ЧОС-а добили смо школске униформе. Оне су биле обавезне.

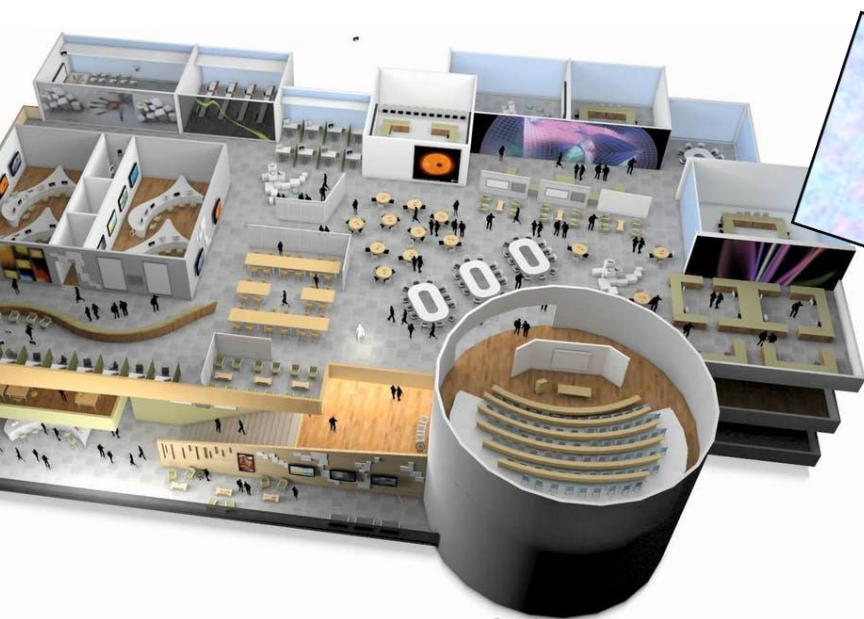
Домаће радове смо ретко имали. Све смо радили пола сата после часова, мало игре, па онда домаћи радови. Тако да смо у школи остајали као некад што смо остајали шест часова, али смо у школи и завршавали домаће радове, уз помоћ наставника. Најлакши предмет нам је био информатика, знали смо све о рачунарима. Био је уведен и час дописивања, када смо учили како да се безбедно дописујемо и стичемо другаре широм света. Уместо да пишемо у свеске, писали смо на таблети, али уз помоћ дигиталне оловке. Нисмо носили перонице, него сам таблет. То нимало није нашкодило нашем рукопису.

Данијел Мишковић, 7.а

Знам да је оваква школа за сада само у плану. Али можда ми се жеља и оствари. Има времена. Тек сам пети разред.

Милана Мијић, 5.а

*Тема броја: Школа у
блиској будућности*

Школа за 21. век - размишљања осмака

Школа у будућности, технолошки високо опремљена, тако је видим. Наставници имају посебне картице за отварање зборнице и свих учионица, сигурност на високом нивоу. Свака учионица има паметну таблу, наставници стално имају презентације на часовима. Замишљам роботе постављене на разна места у школи, они ти говоре који ти је следећи час, када имаш контролни, подсећају те. Унутар школске зграде постоји велика учионица са много рачунара и много могућности за вежбе, пројектовање, учење. У школском дворишту посебни терени за тенис, фудбал, кошарку. То би била школа без мана.

Немања Форгић, 8.б

У школу су стигли електронски дневници, али, ми ђаци, још увек пишемо у свескама. Замишљам да ће у будућности сваки ђак у школи имати свој таблет и деца би могла да га носе кући. Али, то не би били обични таблети на којима можете да играте игре, гледате филмове или слушате музику; то би били таблети само за писање и цртање у школи. Другачије, сви бисмо се скривали на одморима и на часовима и само бисмо играли игре. Ако нам буду увели таблете, уместо свезака, то би било јако добро, али и лоше јер бисмо сви ми заборавили да пишемо. Надајмо се најбољем!

Милош Стојшић, 8.а

Данашње школе су лепе и поучне, али мислим да им нешто фали. Ја замишљам школу будућности као нешто необично, као нешто због чега би дете требало да свој одлазак у њу слави. Пут до школе прелазим за једну секунду, само кликнеш дугме и створиш се тамо. Настава би трајала јако кратко, само седнеш у столицу, ставе ти кацигу и готово! Наставнике у школама замењивали би роботи. Физичка активност би била обавезна и шетња по шуми.

Иван Чонка, 8.

Тема броја: Школа у блиској будућности

Један дан у школи

Свануло је јутро, чуо сам први аларм . Био сам разочаран што морам у школу, али и срећан што ћу бити са другарима и другарицама. Устао сам и кренуо. Стижем до клупе где су били и остали. Звонило је, снужден и спуштене главе, улазим у школу. Долазимо на први час, географија. Срећа, нисмо одговарали или писали контролни. Следећи час је биологија, пре него што уђе наставница, ухватисмо време да се помолимо, одговарање је на реду. Час пролази споро и пун стрепње. Одмори су кратки, док трепнеш, историја је, математика.... Почиње час српског и гајимо наду да ћемо нешто читати јер је то једино занимљиво, не волимо граматику. Кад су се коначно сви часови завршили, истрчали смо из школе. Наша срећа ће трајати до наредног јутра. Ипак, кад не бисмо ишли у школу, све би било досадније.

Андреј Штрангар, 8.б

Мануела Мишковић, 6.а

Маштам о лепшој и бољој стварности

Тема броја: Школа у блиској будућности

Ја имам само тринаест година, али сам чула и сама и видела каква је стварност. Чини ми се да је живот био и лакши и лепши пре свих ствари које сада постоје. Технологија се све више развија и људи су себичнији. Пре те технологије, деца су се играла на улици сваки дан, знам по причама својих родитеља. Тада су родитељи били блискији са својом децом. Сада родитељ купи свом детету мобилни телефон и рачунар, дете ни не излази из куће, само игра игрице. Родитељи убеђују своју децу да изађу на улицу, да прошетају, дете се не обазире. И тако су се родитељи удаљили од своје деце. Раније се говорило о проблемима, причало се са родитељима, сада су деца нервозна и бесна, извичу се и оду у другу собу на игрице, или на Фејсбук.

У стварности о којој маштам, деца су повезана са својим родитељима и са пријатељима. Сигурна сам да је лепше да шеташ са пријатељима, него да се са њима дописујеш. Не верујем да ће шетња и дружење заменити телефоне, рачунаре, напротив, биће све горе. Деца сад не поштују своје родитеље, а како ће бити у будућности, могу само да замислим. Али, нису се само деца променила, променили су се и одрасли. Данас се све врти око новца и новац чини све похлепним; подељен је свет на богате и сиромашне. Изгледа да је новац толико важан да човек треба и живот због њега да изгуби.

Надам се да ће се људи опаметити једног дана. Маштам да се сви људи поново уједине, да разбију разлике међу собом. Свет би тада био пуно лепше место и људи би се осећали сигурно. Свесна сам да постоји могућност да се то и не деси. Знам да се тако лако промене не дешавају. Свет који видим у будућности лепши је од стварности.

Леа Зетовић, 8.б

ПРИЧЕ, ПЕСМЕ, АКТИВНОСТИ...

Давид Петровић, 6.б

Искрено о себи

Свако има своје врлине и мане, нико није савршен. Неко уме да воли себе баш таквог какав јесте, а неке то тешко пада.

Ја још увек нисам научила како да волим себе. Емотивна сам особа, мада то тако не изгледа. Све ме јако погађа, због тога сам и несигурна у многим ситуацијама. Моја осећајност је и моја врлина, јер тако могу боље да разумем људе и могу да им пружим подршку када им је то потребно. У неким околностима, међутим, нимало не размишљам о другима, већ само о себи и тада повређујем особе до којих ми је стало. На то никако нисам поносна и покушавам да то превазиђем. Умем да будем и веома тврдоглава, а то није добро. Не слушам особе које покушавају да ми помогну и тада мислим да сам само ја у праву. Често сам непромишљена и мало ствари у свом животу схватам озбиљно. Увредљива сам и много пута се десило да ме је мама посаветовала, а ја сам то схватила као увреду, иако знам да ми она жели само најбоље. Свесна сам својих мана и одлучујем да се променим. Да бих то успела, прво ћу научити да волим себе.

Ива Ковач, 8.б

Ива Ковач, 8.б

Моја мајка

Моја мајка се зове Данијела. Има 38 година и нижег је раста. Има браон косу и мрке очи. Јако волим што је мршава.

Моја мајка је увек ту за мене, моју сестру и мог брата спремна да одговори на сва наша питања. Весели је сваки наш успех. Када сам нерасположена или тужна све решава као чаробним штапићем. Запослена је и јако заузета. Када заврши свој посао игра се са свима нама. Строга је, али то је за наше добро. Срећна је и задовољна што сам већ више година члан фолклора. Тренирам рукомет, а мама је верни навијач на свакој утакмици. Моја мама је паметна и промоћурна. Она је брза и активна, симпатична и увек насмејана.

Волим своју маму јер ме бодри. Она је моја најбоља другарица.

Ана Кустурин 3.6

Једна занимљива личност

Занимљива личност коју ћу описати је моја кумица Нина. Нина има девет година. Идемо у исто одећење.

Нина је маштовита, дружељубива и понекад ратоборна. Она има браон очи и плаву косу. Често се дружимо и играмо. Обожава да путује бродом. Нина је увек на располагању мени, али и члановима наших породица. Она је лепа и паметна девојчица. Уме лепо да црта, пише и боји. Она и ја волим сличне ствари. Њу јако занимају: животиње, кување, разне друштвене игре... Кладим се да би Нина створила мир у свету када би имала чаробни штапић.

Ја је волим зато што је пажљива. Знам да би ми помогла по снегу, киши, сунцу и пешчаној олуји.

Лука Маријановић 3.6

Ђачко доба

Најлепше време живота мога,
ујутру на раме торбу ћу ставити,
понећу књиге, перницу и по коју послатицу.

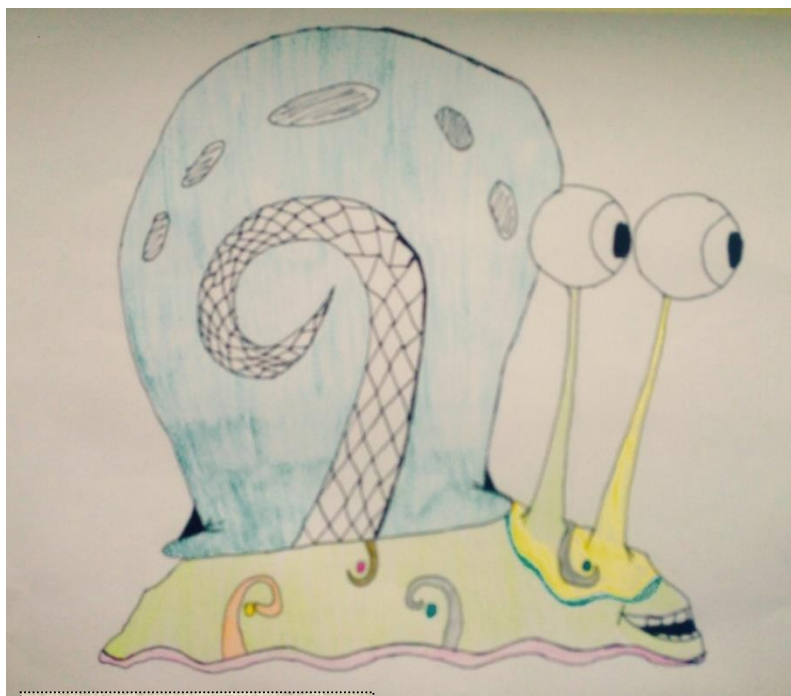
У школу ћу стићи, на учење се бацити,
уз мало труда, све ћу градиво савладити,
вешт ћу, спретан и паметан бити.

Научићу много штошта, петице ћу ређати,
научићу све што учитељица каже ми,
а на крају школовања неко важан постати.

Читаћу књиге многе, кроз њих ја ћу маштати,
бацићу се на посао, паметница ћу постати,
ствараћу ја ствари многе, бићу вредан.

Добар ученик ћу бити, обећање дајем вам,
учити нек циљ ми буде, награда је велика,
а кад порастем важан човек бићу ја.

Вељко Рајачић, 4.б

Ива Винков, 6.а

Ђачка песма

Када школа крене,
Ђаци нек се спреме,
Јер их чека пуно учења,
И много добрих оцена.

Када ђак нешто погрешно каже,
Учитељица одмах помаже.
Када неко не разуме домаћи,
Другови ће му помоћи.

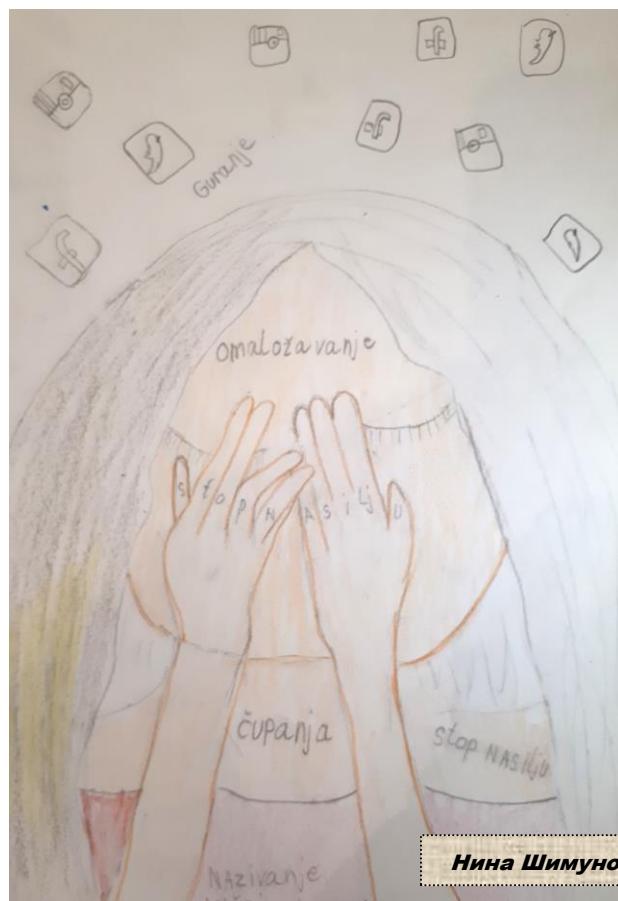
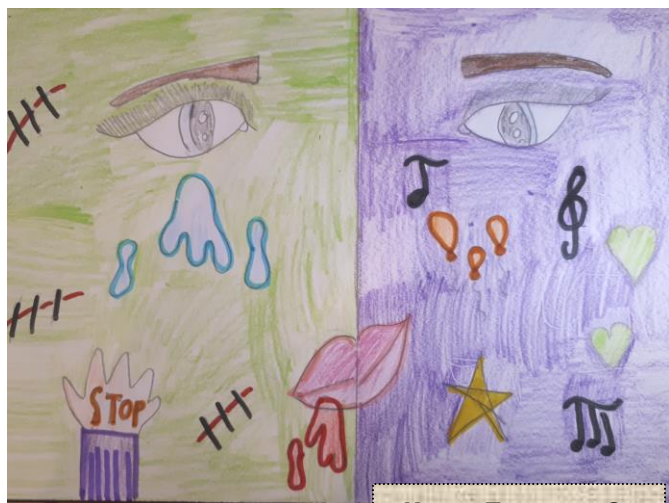
Када одмор дође,
Сви трче напоље,
А када одмор прође,
Сви журе на часове.

Милица Балаж, 4.б

Искорачимо из насиља

Ученици наше школе учествовали су у реализацији пројекта *Родна освешћеност*.

У нашој школи реализован је ликовни конкурс на тему *Искорачимо из насиља*.

„Моје је право да живим срећно и здраво - за одрастање без насиља“

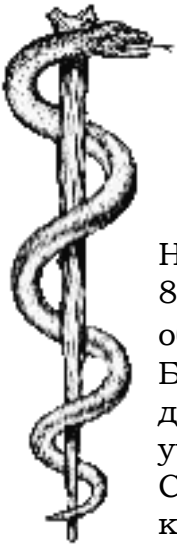
Током **Дечје недеље** (1-5.10.2018.) смењивале су се разнолике активности за ученике ОШ „22.октобар“ у Бачком Моноштору. Организована је ревија маштовитих фризура кроз „Шиз-фриз“ дане (понедељак и уторак), а дечја пијаца у четвртак. Интерактивна представа „Јазавац пред судом“ изведена је у школи, а филмове „Бели очњак“ и „Злогоња“ ученици су погледали у Народном биоскопу у Сомбору. Било је и спортских такмичења.

Посебно смо задовољни што се наставила традиционално квалитетна сарадња са волонтерима Црвеног крста који су реализовали целодневне активности у петак (5.10.) на неколико тема, према интересовањима наших ученика и по предлозима педагошкиње школе: Шта знаш о Црвеном крсту, Ненасилна комуникација, Трговина људима и Репродуктивно здравље. У радионицама су учествовали ученици од 3. до 8.разреда према плану превентивних активности Тима за превенцију и заштиту ученика од насиља, злостављања и занемаривања и Стручног тима за инклузију.

У оквиру Дечје недеље започели смо и са реализовањем фото-радионица у школи. „Слика у слици“ назив је пројекта УГ „Бодрог“ из Бачког Моноштора и моношторске Месне заједнице у оквиру којег су реализоване ове радионице које води уметнички фотограф Петар Замбо (теоретски и практично), а деца уче и забављају се.

Пријем првака у Дечји савез Србије уз пригодан програм који су припремили ученици првог и четвртог разреда са својим учитељицама представља свечано затварање програма Дечје недеље моношторских основаца.

Светски дан здравља

На иницијативу и у организацији педагошкиње Снежане Стаматовић 8.4.2019. године у Основној школи „22. октобар“ из Бачког Моноштора обележен је **Светски дан здравља** (у сарадњи са Месном заједницом Бачки Моноштор). Испред Завода за јавно здравље из Сомбора позвани су др Јелена Зелић и биолог Мартина Хас које су реализовале предавање за ученике школе у оквиру IPA пројекта прекограничне сарадње Хрватске и Србије „MOS-Cross“ на тему: опасности по здравље људи које узрокују уједи комараца, вируса које преносе и начина на које је могуће заштитити се.

Након уводног дела, други део предавања био је на тему „Здрава исхрана“ те су гошће предавачи ученицима причале о значају и принципима здраве исхране. Ученицима је представљена и објашњена „Пирамида исхране“, затим број, врста и количина оброка који се препоручују, као и које намирнице треба да избегавају у исхрани.

Да све не би остало само на теоретисању и у причи, након предавања, чланови Ученичког парламента школе имали су прилику да оно што су сазнали, научили и примене практично. Наставница биологије Милена Зетовић припремила је материјале за ученике, плакате на којима су били наведени витамини и минерали који су неопходни за оптимално функционисање људског организма као и врсте намирница у којима се они налазе. Ученици су се поделили у две екипе у којима је било и дечака и девојчица. Школска куварица Катица у школској кухињи је припремила исте намирнице за обе екипе и два блендера. Ученици су само наизглед имали лак задатак јер је требало да направе тзв. „смуги“ који ће у исто време садржати што више здравих састојака, а бити и укусан. Након анализирања материјала који су добили, екипе су уживале у мајсторијама у кухињи, у доброј атмосфери и дружењу, а све то су помно пратили чланови жирија у саставу: др Јелена Зелић, биолог Мартина Хас, куварица Винков Катица, наставник физичког васпитања Дамир Шимунов, наставница биологије Милена Зетовић и педагог школе Снежана Стаматовић. Чланови жирија су били пријатно изненађени укусом и саставом напитака, али и креативношћу ученика, а још више је изненадила информација да деца овакве напитке праве и код куће са својим родитељима. Иако је активност била такмичарског карактера, обе екипе биле су победници.

Оно што су ученици добили кроз предавање и активност након њега су: занимљиво и корисно проведено време, информације о здравственој вредности намирница и подстицај да уместо огромног броја нездравих намирница које су им најчешће доступне у продаји, изаберу оне које ће бити корисне њиховом здрављу.

Dan kravate

Organizaciju Dana kravate u monoštorskoj školi inicirali su nastavnici hrvatskog jezika kao odgovor na poziv Ekološke udruge „Lijepa naša“ iz Zagreba.

Sudjelovali su svi zainteresirani učenici od 1 – 8. razreda bez obzira na to da li pohađaju nastavu na srpskom ili hrvatskom jeziku i da li ili ne pohađaju izbornu nastavu hrvatski jez. sa elem. nacion. kulture. Odaziv je bio veliki među učenicima, a sa kravatom oko vrata u školu su došli i nekolicina nastavnika, učiteljice, ravnateljica i bibliotekarka škole.

Nekoliko dana uoči obilježavanja Dana kravate osmišljenja je plakata-obavjest o povijesnim podacima, učenici nižih razreda su osmislili „nove modele“ kravata i prikazali ih u holu škole...

Elena Brdar, učiteljica 2.b razreda

„Читајмо гласно“

Поводом Националног дана књиге, 28. фебруара, ученици ОШ „22. октобар“ из Бачког Моноштора укључили су се у акцију „Читај гласно“ Друштва школских библиотекара Србије. Овај датум су обележили у својој библиотеци ученици првог разреда где су са школском библиотекарком читали поезију и илустровали прочитано, тумачили значења речи. Затим су испратили своје старије другаре и њихове учитељице из школског дворишта.

Они су кренули у „читалачки поход“ по Бачком Моноштору. Зауоставили су се испред зграде моношторске Месне заједнице, апотеке, кафића, продавнице,... где су читали изабране текстове запосленима и пролазницима. Заинтересовани и одушевљени пролазници подржали су ову акцију ученика, пажљиво слушали и сами пожелели да нешто прочитају на месту где су заустављени. „Храброг“ читаоца на улици ученици су наградили збирком поезије коју је објавила бивша ученица наше школе. Група ученика четвртог разреда са својим учитељицама и директорком школе посетили су пензионисаног наставника наше школе Владимира Камчевића који је био организатор многих књижевних вечери. Ово је био посебно емотиван сусрет три генерације читалаца, окруњен стиховима Десанке Максимовић, Стевана Раичковића и одломцима прозних дела које су изабрали ученици.

У току послеподневне смене наставе ученици су са својим наставницима српског језика и књижевности организовали „велики читалачки одмор“ у школском дворишту.

Карате турнир

Наша школа је била домаћин, уз подршку Месне заједнице Бачки Моноштор, 22. меморијалног (интернационалног) карате турнира „Игор Анђелковић“ 16.2.2019. године. Турнир традиционално подржава Карате савез Војводине, Карате федерација Србије и Светска карате федерација. Организатор турнира је Карате клуб „Раванград“ из Сомбора, уз подршку Градске управе Града Сомбора, Спортског савеза Сомбор и организације Црвени крст из Сомбора. Након поздравне речи организатора турнира, директорка школе примила је Захвалницу за допринос наше школе развоју карате спорта.

Хрцков маскенбал у Суботици

Специјални резерват природе „Горње Подунавље“ значајан центар за едукацију деце о заштити природе

Апатин, 26. октобар 2018. године – WWF Адриа, светска организација за природу, окупила је у Специјалном резервату природе „Горње Подунавље“ ученике и наставнике из четири основне и средње школе из општина Сомбор и Апатин, који су учешћем у WWF академији за природу стекли статус амбасадора овог заштићеног подручја. „Горње Подунавље“ као једно од најочуванијих плавних подручја у Европи

и део Унесковог резервата биосфере „Бачко Подунавље“ представља важно место за рад WWF-а, поготово у едукацији најмлађих.

„Горње Подунавље је изузетно значајно заштићено подручје и у његовом очувању треба да учествује цела локална заједница, и они најмлађи. Зато у оквиру Академије информишемо децу о значају резервата, његовим карактеристикама, како да га заштите, али и промовишу. Посебно нам је драго што су у свим активностима учествовала и деца са сметањима у развоју и показала да равноправно могу да учествују у заштити природе“, истакла је координаторка WWF Академије за природу Соња Бађура.

Специјални резерват природе Горње Подунавље има велики потенцијал да постане један од центара едукативних активности у Србији, захваљујући раду Јавног предузећа „Војводинашуме“. Њихов Еко центар „Карапанца“ сваке године посети велики број деце из целе Србије.

WWF академија за природу почела је са радом 2016. године и до сада је у њеним активностима учествовало преко три хиљаде деце и стотину наставника из 20 школа из пет заштићених подручја у Србији - националних паркова Ћердап, Фрушка гора, Тара, Предела изузетних одлика Авала и Специјалног резервата природе Горње Подунавље.

WWF академија за природу осмишљена је са циљем да укључи наставнике и ученике основних и средњих школа у активну и креативну заштиту природе. Фокус Академије је на јачању капацитета наставника и интерактивних метода у настави на тему заштите природе. Циљ овог пројекта је да се подстакне образовни рад унутар учионице, али и ван ње, у природи, на отвореном, у заштићеним подручјима.

Похађајући WWF академију за природу, учесници постају амбасадори заштићених подручја и добијају важну улогу у раду са управљачем заштићеног подручја, са којима заједно раде на промоцији свих природних и културних и вредности.

Наша школа је у школској 2018/19. години наставила са заштитарским, али и едукативним активностима у оквиру WWF академије и у конкретним еколошким акцијама на терену наше локалне заједнице, у Бачком Подунављу.

VOJVODINAŠUME

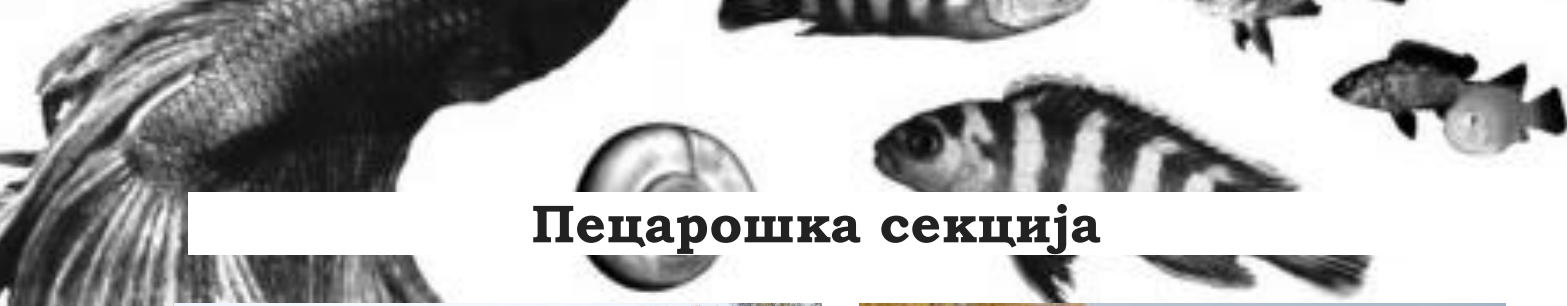

„Секретаријат ближи школским клубима”

Покрајински секретаријат за образовање, прописе, управу и националне мањине – националне заједнице покренуо је акцију под називом „Секретаријат ближи школским клубима”. Ради јачања веза и сарадње између војвођанских образовно-васпитних установа и секретаријата, покрајински секретар Михаљ Њилаш, заменик секретара Милан Ковачевић, подсекретар Жолт Сакалаш, као и помоћнице Биљана Кашерић, Тијана Павлов, Слађана Јоветић, Ливија Корпонаи и Милинка Хрћан, по унапред утврђеном програму посета, до краја 2018. године обишли су све војвођанске предшколске установе, основне и средње школе, као и ученичке домове. Приликом радне посете нашој школи, на лицу

места сагледале су се потребе и проблеми установе. Такође, добили смо и детаљна обавештења о конкурсима, као и о осталим могућностима путем којих ћемо у текућој години моћи да добијемо покрајинску помоћ и подршку. Поред тога, утврдило се у каквом стању се налазе објекти наше школе и на који начин су утрошена досад добијена средства за адаптацију, поправке и опремање (са представницама Покрајинског секретаријата за образовање разговор и консултације водиле су директорка и педагошкиња школе).

Пецарошка секција

Школска пчеларска секција „Бодрошке пчелице“

Пчеларска секција ОШ „22. октобар“ из Бачког Моноштора наставља са радом са својим наставницима, менторима-волонтерима Пчеларског друштва „Пчела“ и родитељима. У новој смо сезони послова око пчела, а „Бодрошке пчелице“ вредно зује и журе багрему, сунцокрету, шуми и ливади.

У знак признања за активности и заслуге у развоју напредног пчеларства и едукације младих, Савез пчеларских

организација Србије доделио је захвалницу нашој школи.

У Бачком Моноштору, 7. априла 2019. године реализована је радионица школске пчеларске секције „Бодрошке пчелице“. Сарадња је то ОШ „22. октобар“ из Бачког Моноштора, Пчеларског друштва „Пчела“ и УГ „Подунав“ из Бачког Моноштора, Месне заједнице Бачки Моноштор и ЈП „Војводинашуме“ Шумско газдинство Сомбор.

Двадесетак чланова пчеларске секције са менторима-наставницима: Шимунов Дамиром и Миленом Зетовић окупили су се у пчеларском домаћинству Перишкић где су их поздравили домаћини: Иван и Аница Перишкић и председник пчеларског друштва. Том приликом деци су подељене мајице са знаком пчеларске секције. На локалитету „Карапанца“ организована је радионица на једном великом пчелињаку (броји око 500 кошница). Деца су имала много питања за домаћине (сада су они већ „искусни“, а млади пчелари) на која су старији радо давали одговоре: о тренутном стању легла, о потребним радовима на пчелињаку,...

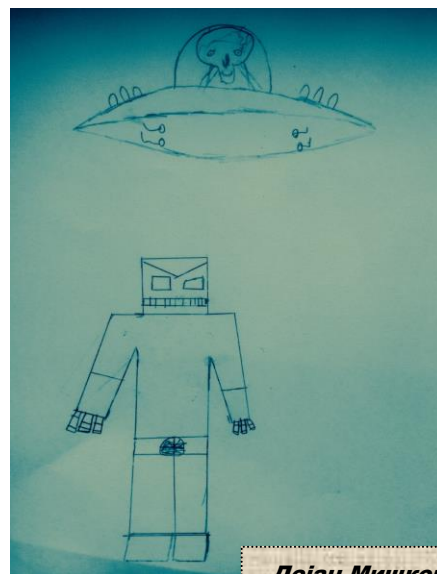
Искористили смо још једну прилику да се ученици у аутентичном природном окружењу упознају са животом инсеката (акценат на пчеле), са Резерватом биосфере (пчелињак је смештен на ободу шуме, а у непосредној близини је река Дунав и водотокови који му гравитирају). У Визиторском центру Карапанца одржана је радионица са децом коју је водила Биљана Латић (ЈП „Војводинашуме“). Деци је омогућено да кроз интересантне анимације и игре утврде постојећа знања о природи, али научили су и нешто ново. За све учеснике припређен је и ручак.

Наставља се тако сарадња школе са УГ „Подунав“ из Бачког Моноштора који су кроз пројекат „Зелена учионица“ (подржан од стране Градске управе Града Сомбора) члановима школске пчеларске секције омогућили овај едукативни излет. Помоћ и сарадња са родитељима ученика наше школе и овог пута су били добродошли.

Милена Зетовић, проф. биологије

Силвија Мишковић, 6.а

Дејан Мишковић, 6.а

Бојан Андрашев, 6.а

Уредништво часописа: Никола Везмар (оснивач часописа), Марија Мргић (директорка Основне школе 22. октобар), Соња Ђорђевић-Јоцић (наставница српског језика), Бранко Ђурчић (наставник српског језика); **темат Школа у блиској будућности приредили:** Михаел Ибишић, Немања Петровић, Давид Петровић, Марко Авеловски, Марин Шомођварац, Ива Винков, Емили Ченге, Силвија Мишковић (ученици Основне школе 22. октобар у Бачком Моноштору), Соња Ђорђевић - Јоцић (наставница српског језика и књижевности), Милена Зетовић (наставница биологије), Бранко Ђурчић (наставник српског језика и књижевности), Срђан Плавшић (наставник физике), Ивана Ковач (наставница енглеског језика), Ивана Војновић (наставница немачког језика)